

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 25_4-1920)

Originalt emne

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Forskellige Næringsdrivende

Uddrag fra byrådsmødet den 19. august 1920 - side 8

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 25_4-1920)

Andragende fra James A. Thompson om Bevilling til at drive Beværtning og Gæstgiveri i Savoyhotellet.

Bevillingsnævnet kan ikke anbefale Andragendet.

Christensen bemærkede, at vedkommende jo i mange Aar havde kørt med et andet Borgerskab, som var knyttet til Forretningen, og hvis man nu nægtede ham Borgerskab, vilde han vel blot fortsætte som Bestyrer. Derfor var det maaske lige saa klogt at anbefale hans Andragende, hvis det kunde ske paa Betingelse af, at han for Fremtiden førte en mere ordentlig Virksomhed.

Mikael Johansen syntes ikke, at Bevillingsnævnet saa godt kunde nægte at anbefale Andragendet, naar det var anbefalet af Politimesteren. Af personlige Grunde burde man næppe hindre Manden i at drive Næring, hvis der ellers ikke var noget at klage over ham.

Mariane Thomsen vilde anbefale at nægte Andragendet. Der var jo' Tale om et ret stort Hotel, og det vilde sikkert gøre et mærkligt Indtryk paa fremmede tilrejsende, som tog ind der, at blive modtaget af en sort Mand som Hotelvært. Byen kunde daarlig være det bekendt.

Formanden skulde ikke sige noget ondt om Politimesteren ; men han tog vist noget for let

paa disse Spørgsmaal, og han havde vist ogsaa glemt, hvor ofte Thompson havde været mulkteret i sin tidligere Beværtning. Thompson var selv klar over, at Bevillingsnævnet ikke vilde anbefale Andragendet, og han havde været hos Taleren og beklaget sig over, at det paa Grund af hans sorte Farve altid havde været vanskeligt for ham at komme igennem blandt de Hvide, og han havde hidtil været nødt til at tage alt med, ligesom han ogsaa indrømmede, at Forholdene i hans tidligere Beværtning ikke altid havde været, som de burde. Men nu var det hans Mening for Fremtiden at føre et pænt Hotel, og hvis der ikke var Udsigt til, at hans Andragende kunde blive anbefalet, vilde han bede om at faa det tilbage og saa vente med at fremsende det, indtil han havde vist Byens Borgere, at han kunde føre et godt Hotel.

Taleren vilde derfor henstille at lade Sagen gaa tilbage og altsaa betragte det, som om Thompson tog Andragendet tilbage.

Mikael Johansen kunde tiltræde Borgmesterens Henstilling.

Olesen havde som Repræsentant for et Forsikringsselskab været nede og se Thompsons Lokaler, og alt var nydeligt indrettet, ca. 30 pænt monterede Værelser. Taleren ansaa det for klogt at følge Borgmesterens Henstilling og se Tiden an.

Bech maatte give Frk. Thomsen Ret. Det var ikke Byens Folk, men tilrejsende, der skulde bo paa Hotellet, og hvis Medlemmerne havde rejst noget ude, vilde de vide, at det næsten var utænkeligt andetsteds at se en sort Mand som Hotelvært, og navnlig Folk fra den anden Side Atlanten vilde vist blive i høj Grad forbavsede, hvis de skulde opleve dette. De farvede kunde være udmærkede Mennesker, men de nød nu engang ikke almindelig Tillid som andre, og det burde særlig være Tilfældet med en Hotelvært.

Olesen fastslog, at denne Mand altsaa paa Grund af sin Hudfarve skulde forfølges og ikke have Lov til at skaffe sig en Eksistens. Det kunde dog næppe kaldes rigtigt, at man som hvide Folk skulde straffe en Mand, fordi han var saa uheldig at have en anden Hudfarve, det var næsten at stille ham lige med en Forbryder, der havde afsonet sin Straf, for en saadan blev ofte behandlet paa samme Maade. Naar den Enke døde, som havde Borgerskabet, vilde Manden med det samme miste sin Levevej, og det var uretfærdigt.

Bech indrømmede, at det kunde kaldes haardt, men Forholdet var nu engang saadan. I mange Stillinger gjorde det ikke noget, men som Hotelvært vilde det sikkert være meget uheldigt.

Brammer var ligesom Olesen noget ked af den Motivering, at det ikke kunde anbefales, fordi Manden var Neger. Men Taleren havde fra tidligere Tid Erfaring for, at det ikke gik videre fint til i hans Forretning, idet han undertiden havde trakteret Folk saa haardt, at de maatte sys sammen bagefter, og disse havde jo beklaget sig meget over ham. Det var derfor rigtigt, at Borgmesteren vilde sætte ham i Karantæne en Tid for at se, om han kunde føre en ordentlig Forretning.

Mikael Johansen kunde ikke forstaa Frk. Thomsens og Hr. Bechs Motivering, at det ikke kunde anbefales, fordi Manden var sort. Taleren havde selv Børn ude i fremmed Land, og de var altid blevet modtaget overordentlig godt allevegne. Man burde heller ikke forhindre denne Mand i at skabe sig en Levevej, fordi han var fremmed og tilhørte et andet Folk. Taleren vilde støtte Borgmesterens Forslag.

Christensen bemærkede, at hvis der havde været tale om hans tidligere Beværtning paa Jægergaardsvej, vilde Taleren ikke have anbefalet noget som helst, for den var under al Kritik, og Politiet burde forlængst have grebet ind der. Fordi Savoyhotellet nu blev slaaet saa stærkt op, kunde man ikke stole paa, at det kom til at svare til de store Ord. Men Taleren vilde støtte Borgmesterens Forslag om at sætte Manden i Karantæne, indtil man saa, hvordan han førte sin Virksomhed.

Formanden oplyste, at Thompson var dansk Borger, født paa de vestindiske Øer og Blanding af en Hvid og en Sort. Taleren vilde altsaa henstille, at Sagen gik tilbage efter Begæring af Andrageren.

Andragendet toges tilbage.

